

[Tove Lindbo Larsen]

Forventningen går naturligvis i industrien på den effektivitet, man kan forvente. Hele ændringen i den industrielle produktion og proces vil uden tvivl blive rentabel på længere sigt.

Man kan også forvente en formindsket brug af kemikalier i fremtiden, hvis man forstår at udnytte den bioteknologiske gren godt nok, og man kunne måske også forestille sig, at man kunne producere nogle levnedsmidler med et andet og bedre næringsindhold eller måske nogle blandede produkter, som vi kunne se på med mere ernæringsvenlige øjne. Men nu nærmer jo så også frygten sig, for det drejer sig jo ikke alene om at se på en øget produktion, en øget eksport og den økonomi, der knytter sig til det. Der er også en frygt forbundet med, at man kan gennemføre en sådan produktionsændring. Der er en risiko for mennesker og for miljø. Jeg tænker både på arbejdsmiljøet og på den skade, som man kan bibringe naturen ved at lave om på den industrielle proces.

Vi ved jo, at hvis vi begynder at ændre på de økologiske mekanismer, kan vi komme ud for nogle voldsomme vanskeligheder. Det vil sige, at dette drejer sig både om miljøpolitik og om ernæringspolitik. Det drejer sig også om forskning, produktudvikling og – ja, jeg må sige miljøbeskyttelse én gang til, for det er jo overordentlig vigtigt. Der er ingen tvivl om, at skal det lykkes, skal der et initiativ til. Ministeren siger i sin redegørelse, at man har drøftet det, og at man vil kigge nærmere på det i regeringen. Og da er det, jeg peger på, at det er nødvendigt at tage de stærke briller på, så man ikke alene kigger på det, men også er aktiv på området.

Så nogle få ord om pris- og monopolløven. Ministeren skriver, at den er 30 år gammel, og det tror jeg vi har haft lejlighed til at sige her i folketinget mange gange. Der har været foretaget justeringer undervejs, siger ministeren. Ja men for os at se har det ikke været de rigtige justeringer. Vi ønskede en anden form for justeringer end dem, regeringen fremlagde.

Socialdemokratiet vil arbejde for en mere effektiv priskontrol. Tænk alene på, hvad man har foretaget sig over for lønmodtagerne i de tre år, vi har haft en borgerlig regering! Modsat har man jo ikke skærpet kontrollen. Man har skåret ned på medarbejderantallet, og man har ikke øget

den kontrol, som vi mener er nødvendig. Spørg bare fagbevægelsen! Dens kommentarer i dagspressen og andre steder er jo også, at der er et uligevægtigt forhold mellem det, man har skåret ned, de vilkår, man har givet arbejdsgiverne, og den kontrol, der er med priserne.

Det skal heller ikke nægtes, at vi mener, at forbrugerne er for lidt repræsenteret i de organer, der knytter sig til monopollovgivningen, det har jeg også haft lejlighed til at sige indtil mange gange her, og nu ser jeg så med forventning – og med frygt måske også – hen til den rapport, som kommer fra ministerens hånd en af de første måneder i året. Jeg håber, at forventningerne får overhånd fremfor frygten.

Jytte Hilden (S):

Industripolitik er på det seneste blevet et spørgsmål om tigerspring, så jeg skal også komme med mit lille bud på et bioteknologisk tigerindespring.

Det, jeg synes man kunne mangle i industriministerens redegørelse, er en forståelse for sammenhænge, en forståelse for, at industripolitik ikke alene er et spørgsmål om, at vi giver nogle penge til produktion og udvikling, og ikke alene er et spørgsmål om, at vi fokuserer på noget målrettet forskning, men at industripolitik i høj grad er et spørgsmål om at forstå, hvad der er tradition for i det enkelte land. Vi har efterhånden mange århundreders tradition for at lave godt landbrug, og vi har et meget højtudviklet sundhedsvæsen; derfor kunne man godt i industripolitiske programmer ønske sig, at denne sammenhæng mellem, hvad vi har tradition for, og hvad vi er gode til, fremgik langt klarere som en industripolitisk målsætning, f.eks. på det bioteknologiske område.

Dertil kommer så, at der ikke alene skal forskes målrettet og ensidigt på enkelte ting, men at basis for en industripolitisk udvikling faktisk er en bred grundforskning på de områder, som jeg bl.a. her snakker om, og det vil sige, som det allerede er nævnt, at man kunne tænke sig en bedre ernæringsforskning, man kunne også tænke sig en selvstændig dansk forskning vedrørende risiko- og sikkerhedsforhold i forbindelse med bl.a. de nyeste bioteknologier såsom gensplejsning. Her havde vi faktisk en mulighed for at være